

בתרבותנו הנכונות לכך. הנכונות הרצינית.

מוכרחים - מוכרחים! - לנקות את הראש בצורה היסודית ביותר מצורות חשיבה ישנות על הסכס. הסכס אינו נושא מגונה מעצם טיבעו, הממוקם באיזור ה"פוייה" של הבן-אדם (הפרשות הגוף, שגם להן התואר, "פוי") אינו מוצי" (דק) הוא מגונה בגלל התנייה חברתית מסורתית, שהקלה על הדת לשלוט.

אל תיבהלו מהתוצאות הקטלניות, העוללות לבובע מחינוך מיני אישי שכ" זה. אל תצטעק לי: מה עם צניעות? הפרט? איפה צניעות-הפרט? אני רואה איך מלמדים תינוקות לשבת על הסיר. כל המישפחה מוחאת כפיים כש"מצי" ל"יח" לקטנצייק. לא שמעתי על אף קטנצייק אחד שכוהה שגדל לאדם חסר-תרבות, שלא עושה את צרכיו בפרט-יות, למרות הנסיבות הפומביות-משהו שבהן הוא התחיל בעניין.

שוב ללמד בנות - דווקא בנ" דל הטאבו ששרר עד כה על מיני ניותן - את הפוטנציאל המיני שלהן.

הטענה כאילו חינוך שכוה ייצר פשיט זונות, בהחלט יש לה קשר עם הפחד הקמאי המתועב (של הנשים עצמן!) מ, המיניות האינסופית של האשה, זה כמו לאמר: אל תפתחו את תיבת-פנדור! רה המפתיה הו הקרוייה מיניות ה" אשה, כי סופה מי ישרונו. בגדל דור של זונות נוסח קאטוירה, שאף אינן עושות את, "זה" בגלל כסף, או דור של אתונות דורשות בשוק.

גם אם אסכים לטענה כי מיניות הר אשה היא חומר-נפץ אטומי, עדיין אהיה סבורה שניתן לשלוט בו. ניתן לכוון מיניות זו לתוך ערוצים מקובלים של מיבנים חברתיים מקובלים בתרבותנו, מבלי שהעולם יתפרק. לא צריך לשי" את התנינוק יחד עם מי-האבבט. מיניות, "מבהילה" זו אינה מצדיקה יחס של "להרוג אותה כשהיא עוד קטנה". היא בהחלט בת-שליטה-עצמית. אוי ל" צער, שהיא אפילו בת-שליטה-חיצינית. דורות של נשים מסורסות - יעידו.

היתה זו צורת-החשיבה של אי-פעם שגרסה, שרק, "זונות" נהנות מינין. נשים מההוגנות - כמו אמא, למשל - לעולם לא!

חינוך מיני בריא לא ייצר זונות. הוא ייצר נשים מאושרות יותר. זה הכל. אולי הוא ייצר גם מודעות בריאה לכך שגם אמא עושה את, "זה". הידע יגרש אולי שאריות של אשמה מהאדם הבודד, שבכל דור ודור נגזר עליו להמציא את המין מחדש.

מורה פרטי לסכם

שוב לאמין לתרבותנו את המוסד ה"פרימיטיבי", המעשי, בעל השכל הישר, של מורים פרטיים למיניות. סכס סלוגים מוסמכים, בעלי נפש הומאנית, שיהיו מופקדים על החינוך המיני של הקטנים. אנשים החיים בשלום עם מיניותם, ואשר יוכלו לדרור אותה על הצד היותר טוב. גבר שיהיה דמות אב-לב, נים, ואשה שהתהיה דמות-אם לבנות.

זוהי דווקא הזדמנות נהדרת ללמד את הדרדקים חוקי-מין מתוקנים, כדי לע" קוף את המסרם המעופשים של סדרות-הטלוויזיה או של הורה אינפנטיל-יל. מרו אותם, את, המאמיתטיקה התדשה", שאין עוד מקום לכל הבולשיט של "לבנים מותר, לבנות אסור". שלשני ה מינים מותר ליהנות בכיית, מבלי ש" כבודם עלה או יירד עקב פעילות מיני. ילמדו אותם חוקי-יסוד (לא לפ" גוע בוולת, לא לעשות זאת בניגוד לרצונו, ומתחת כל ההיות שבעולם, אך בצניעות-הפרט, כי אלה הן דרישות תר" (בנות). ילמדו אותם אתיקה מינית (לא להדליק מקורות שאין כוונה לכבותן. לא לאסוף קרקפות).

הכי חשוב: ילמדו אותם מה היא מהות כל העניין הזה, הקרני תיקשורת מינית, ואיך לעשות אותה חיובית. ילמ

דו אותם את מהות האהבה. שהרי זה כל העסק, לא?

אני מקווה בכל לבי שזאת תהיה ההזדמנות החגיגית שמישהו מוסמך ילמד (מם צרויה) סוף-סוף שהחיים צודקים, ושהאגדות טעות. האגדות הטמבליות - בלי הניקה למציאות - שמגדלים אר" תנו עליהן. שיפריכו לילדים כל מיני ציפיות לא-ריאליות, המנפצות נישואין בשלב מאוחר יותר. שיסבירו להם ש-גבר ואשה נולדו להיות חברים הכי-טובים. שיכינו אותם, שבאמת יכינו אותם לחיים.

שילמדו אותם שקשר אנושי אינו "הש" תמש וורוק", כי אם דבר בעל חיים משל עצמו, שצריך לטפחו כימעט כל יום. להטליא, לתקו, לבנות, לשפר, ואז ליהנות מההשקעת: לקבל אינטימיות אוהבת עמוקה, שייכות נהדרת, שי אין יפה ממנה.

משדרים לילדה לשמור על הבתולין בכל מחיר, ושומרים אותה מכל מיני פעולות העוללות לגרום לה, "גול עצמי" רחמנא-ליצלן. אמהות מודרניות לחלוטין, עמוק בתוך נפשן עדיין אינם מסוגלות לחשוב על הבתוליות כעל משהו שאינו יקר-ערך ומשמעותי. בקיצור, אם הפין שואף תמיד להיכנס אל תוך הפות, וזה "רע", מה פיתאום שהנערה תעשה לעצמה במו ידיה, "רע" זה?

וזהו. כאן מתחילה המכה. לנשים אין צ'אנס בתרבות שלנו להתחיל נכון. ביגלל בורות, התנייה חברתית, חרדת הבתולות וההגיינה ("זה מכניס חיידקים!") אין להן צ'אנס אפילו להתחיל לאונן נכון.

שמתגבר היצר על אי-החינוך אצל שני המינים, הם מתחילים לאונן. המזל הגברי הפסיכולוגי הוא שלהם אין שוט-

פיים את המוח איך להתגונן מפני האיבר הנשי. משדרים להם להיפך. לחתור ל-מטרה. כבר סיפרתי איזו נכות איומה גורמות אידישע מאמעס ניו-יורקיות לבניהן, ש-אינם מסוגלים לתפקד מינית עם נשים, כל, ככופר קיומם (של החוקים). כאשר ילמדו בני-אדם קטנים לכוון אנרגיה כמו שדופקים את השכל לבנות. אבל לא רק זאת.

יש עוד סיבה. ביגלל האנטומיה הגב"רית, תנועות האוננות של הילדים הזכרים מחקות באופן כימעט-מדוייק את התנועות של המישגל המושלם, שיבוא בגיל בוגר יותר. ואילו הבנות, עם חבילת התנייה החברתית - הפות האסור, האמא ה"חיידקים" - לא יעלו בדעתן להכניס אצבע או הפצים לפות המשומר, כחיקוי נשי של דגם המישגל הבוגר.

הפוח - אבר תיקני

אצל נקבת הוולד-על-שתיים, הפות ממוקמת, מבחינה אנטומית, כך שב-

החלט אפשר להתעלם מקיומה. בהליכה על ארבע, זה לא היה קורה לעולם. אבל כך מתעלמים, ומעלימים את עוברת קיומו של הפתח הזה. או זהו. בנסיבות האמורות, הדבר הכי "טיבעי" כשבין כה וכה, "אין" - וגם לא מלמדים אחרת - זה לאונן באצבעות ישר בקליטורים. וככה מתחילה אחת המכות, איך שמתחילים חייה-מינין. כך מתוכנתת הקסטה, וכך היא נשארת, אלא אם כן, בעמל די רב וזמן, מתכנתים אותה מחדש. שום אבר גברי אינו מסוגל לחקות את עוצמת הלחץ, הכיוון, ומהירות-השיפשוף של האצבע האנושית. גוף שהתרגל לקבל ארגזמות בצורה זו, נוסף על נעילת המוח ממגע ב, "מטרה", יתקשה, כדבר מובן מ" אליו, לפתח אורגזמות ממגע של פין גברי בתוך הפות, שלא קיבל שום אימון. גם גבר שהיה מתרגל לאונן בצביטות של ראש הפין, היה הופך זכר שאינו מסוגל לגמור במישגל נורמלי, שכן שום פות נשית לא היתה מסוגלת לחקות את צבי" טות האצבע, כמו ששום פין גברי אינו מסוגל לחקות את שיפשופי האצבע על הקליטורים.

אין לנשים צ'אנס להתחיל את העסק נכון. נורא חשוב איך זה מתחיל. חוויית ראשוניות הופכות להרגלים ראשוניים, והרגלים - זה כבר כימעט טבע שני. אפילו בגיל מבוגר יותר, כל מדריך-ספורט יספר לך כמה קשה ללמד ספורט-טאים, שהתרגלו לבצע פעולה מסוימת בצורה לא-נכונה.

לשרש הרגלים זה קושי עצום. כי הקסטה תוכנתה כבר באופן כזה וכזה לגבי פעולה מסוימת. כל פעולה החוזרת על עצמה הופכת פעולה אוטומטית, מתוכנתת. קל יותר ללמד בורים לגמרי, מאשר "הכמים" הבאים להשתלם.

ואם מישהו יסיק מזה ש,אהה! צדקתי! אסור לאונן!!" אורוק את הטיפש הזה מכאן, מכל המדרגות.

הסכם הוא בתוכך!

שוב לאונן. אוננות זה ה"בקרוב" ה" הכרחי של החוייה האמיתית. מישחק אימון הכרחי של המיניות. שיבוש ב-מישחק, פירושו שיבוש ה"באמת" שיבוא. אחד צומח על בסיס השני.

אבל חשוב לתת גם לבנות צ'אנס לאונן נכון. זאת אומרת, לספר להן, שיהיו מודעות שיש להן גם ואנניה.

הטבע הוא חכם, נכון, וצודק. אם רק לא יפריעו לעבודתו בבולשיט מיותר, הוא יעשה אותה על הצד היותר טוב.

הכניסו בבקשה בחזרה את הפות הנשי לרשימת האיברים החוקיים של התנינוק. כמו שאתם מסבירים לילדה את האף שלה, והעיניים, והפה, קראו גם ל,אנפן טריבל" הזה בשמו. התייחסו אליו כפי שאתם מתייחסים לעיני התנינוק, לא יותר אך לא פחות. וכשאתם מתליפים לה את החיתול, נשקו לה את הפיפי, הבטן והמרפק, כדי שהיא תבין היטב את מסר השיוויוניות של אבריה, וספרו לה, "איזה אבר-מין יפה יש לך!"

מה יש? בלאף מתוך אלה, זו תהיה גם האמת. לשיערה אתם מחמאים לפע" מיס? ליפי פניה? לאצבעותיה המתקוות? ובכן, יש לה גם אבר-מין! למה שייפקד מקומו ממיסדר איבריה?

מקומו של הפות האנושי, שהפך מוצנע עם הזדקף האדם על שתיים, מצריך עידוד עדין, ומעט מודגש יותר מאשר הפין הגברי, כדי להכניסו ל,מעגל האישיות".

מבינים אתם, הפין הגברי הוא פשוט בטווח עיין. קשה מאוד להדחיק ולהעלים את קיומו מ,מעגל האישיות" הגברי. הטבע הוא חכם.

ספרו לילדה על קיום הפות שלה, אל, תסיתו את דעתה בעדינות" לדברים אחרים כשהיא מאוננת, ואצבעותיה כבר ימצאו את הדרך לאמן גם את הפות שלה, "במקבילת האוננות הנשית" למיש" גל בוגר.

איני אידיוט. אני יודעת בתוך איהו עולם אני חיה. אמהות ימישכו לא-